

Sadun kertoi: Annastiina Koskela, 7 vuotta, Laukaasta  
Helsingissä, Käpylässä 29.7.2004, toinen kahdesta sadusta, jotka nauhoitettiin sadutusohjelmaa  
varten. Tämä esitettiin myös radiossa syksyllä  
Sadutti: Liisa Karlsson

## **Kissa ja hiiri**

Olipa kerran hiiri ja kissa. Hiiri oli kaivanut kolonsa miehen talon keittiöön huoneeseen. Hiiri kerran yritti varastaa mieheltä oltermannia. Niin kissa näki hiiren ja hyppäsi pöydälle. Niin hän meinasi tipahtaa ja otti pöytäliinasta kiinni. Niin pöytäliina tipahti ja sen mukana meni lautaset, lasit ja kahvikannu sen perässä, intoinen hiiri, joka matkusti oltermannin päällä. ”Juhuu”, hän hihkui ja luuli olevansa meren kuningas. Niin tuli myös tuo mies ja otti kissan ja heitti sen kellariin. Niin mies melkein pyörtyi, kun näki että hiiri oli ottanut pöydänjalasta pienen tikun palan ja asettanut sen purjeeksi ja ottanut talouspaperia ja asettanut sen mastoksi, siis purjeeksi. Niin hiiri veti oman oltermanni-veneensä kylpyammeeseen. Niin kun hän oli kylpyammeessa, hän vaan sousti hammastikulla. Niin mies heitti hiiren vessanpyttyyn ja veti sen mereen.

Niin hiiri tuli ulos valtamereen ja meni pinnalle. Niin hänelle oli pikkuisen suru, kun hän ei enää nähnyt omaa koloansa, jossa oli ihana oltermanni-juusto. Niin hän huomasi, että hänen kainalossansa oli jäänyt pieni pala oltermannia. Ja kuka se vessanpytyn päässä oli, kun hiiri oli toisessa päässä ja kissa toisessa päässä. Niin ovela kissa hyppäsi vessanpytystä alas mereen. Niin hiiri piipitti kylmissään: ”Tämä on ihan kylmää tämä vesi! Että tämä vesi on liian kylmää”, se piipitti, että: ”Minun varpaat on ihan jäässä ja sormet on jäässä ja nenä on jäässä ja korvat on jäässä.” Ja meni uimarantaan päin.

Niin tuli lokki ja otti hiiren nokkaansa. ”Pyh!” lokki se sanoi kun hän ei pitänyt hiirestä kun hän ei ollutkaan mikään kala. Niin tuli laiva ja hiiri pongahti laivan kylkeen. Sitten laiva pysähtyi, niin hiiri kiipesi laivaa myöten rantaan. Niin hiiri meni jätskikioskille ja hyppäsi jäätelön keskelle. Niin hiiri hihkaisi: ”Oltermannia!” kun hyppäsi mangomelonin keskelle. Sitten hän maistoi. ”Pyh, hyi tämä on pahaa!” Niin hän teki reiän mangomelonin keskelle ja piti sitä omana kolonansa. Niin jäätelökioskin omistaja ihmetteli: ”Mikä se reikä on siinä jäätelön keskellä?” Niin hän sanoi: ”Lankakerä”, vaikka se kyllä oli hiiren häntä. Hiiri ihmetteli: ”Missä on lankaa?” Niin kissa tuli perässä ja söi jäätelön ja hiiri meni mahaan. Mutta hiirellä oli onni, että kissa ei purenut ollenkaan, vaan hotkaisi sen suoraan mahaansa. Sitten hiiri vain ihmetteli vain: ”Mitä tämä punainen lääry on? Onko se vesimelonia?”

Kissalle tuli vessahätä ja hiiri pääsi pihalle. Niin hän juoksi puunrunkoon ja hyppäsi sieltä maalle. Niin hän näki isännän taloon ja meni taas sinne. Niin hiiri alkoi taas matkustaa oltermannin päällä ja hihkui innoissaan. Niin oli isännän elämä mennyt kurjasti kun ei ollut nähnyt kissaa. Niin isäntä näki kun hikinen kissa asteli sisälle. Niin se heitti sen kylpyammeeseen. Niin hiiri vain hihkui: ”Isoja aaltoja! Täällä on hauskaa!” Niin kissalle pantiin vaaleanpunainen rusetti. Niin hiiri oli ollut onnellinen koko loppuelämänsä kun oli saanut pitää oltermannijuustoveneensä. Niin oli hiiri oli ollut onnellinen ja iloinen, koska hänen onnensa oli koittanut. Niin oli hiiri ollut onnellinen ja isäntä oli onnekas ja kissa surullinen. Sen pituinen se.